

வாகட சங்கிரக சிந்தாமணி ஒலைச்சுவடியின் நடை அமைப்பு

தா. சுபா ^{அ. *}, க. அஜி ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, அன்னை வேளாங்கண்ணி கல்லூரி, (மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி-627012) தொலையாவட்டம்-629157, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Style of Vagada Sangraha Chintamani Palm Leaf Manuscript

T. Suba ^{a, *}, K. Aji ^a

^a Department of Tamil, Annai Velankanni College, (Manonmaniam Sundaranar University, Tirunelveli-627012), Tholayavattam-629157, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
subat@gmail.com

Received: 21-07-2022
Revised: 30-09-2022
Accepted: 07-10-2022
Published: 19-10-2022

ABSTRACT

If a literature has survived the passage of time, it is because of certain peculiarities in the literature. Literature excels because of its ability to convey its ideas in a simple, concise, clear and elegant manner. In order to convey this, rhetoric, imaginative, tonal, ornamental, simile, hint and taste techniques should be used. The style differs from writer to writer. Style expresses the personality of a writer. This article explains the style of the first hundred verses in the Vagada Sangraha Chintamani.

Keywords: Monai, Kochai, Iyyapu, Antadi, Kochai words, Adjectives, Nouns, Quantitative words, Medical terms

முன்னுரை

ஓர் இலக்கியம் காலம் கடந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால் அவ்விலக்கியத்தில் காணப்படும் சில தனித்தன்மைகளே காரணம் எனலாம். இலக்கியமானது தான் கூறக் கருதும் கருத்தினை எளிமையாகவும் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் நேர்த்தியாகவும் உணர்த்தும் திறத்தினாலே சிறந்து விளங்குகின்றது. இவ்வாறு எடுத்துரைப்பதற்குச் சொல் நயம், கற்பனை நயம், ஒலிநயம், அணிநயம், உவமைகள், குறிப்பு, சுவை போன்ற நடை உத்திகளைக் கையாள வேண்டும். நடையானது எழுத்தாளனுக்கு எழுத்தாளன் வேறுபடும். நடையானது ஓர் எழுத்தாளனின் ஆளுமைத் திறனை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. இக்கட்டுரையானது வாகட சங்கிரக சிந்தாமணி என்னும் ஒலைச்சுவடியில் முதல் நூறு பாடல்களுக்கான நடை அமைப்பினை விளக்குகிறது.

நடை விளக்கம்

ஆசிரியர் நடைத்தே வஞ்சி ஏனை

வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப

பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும்

பாவின் றெழுந்த கிளவி யானும்

பொருண்மர பில்லா பொய்ம்மொழி யானும்

பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென்று

உரைவகை நடையே நான்கென மொழிப

என்று நடை குறித்து தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார் (Senavarayar, 1962).

கவிதையின் இயங்காற்றல் தான் நடை. தொல்காப்பியமும் பிற இலக்கண நூல்களும் அவ்வாறே கருதுகின்றன. ஒருவர் தனது எண்ணத்தை வெளியிடும் முறையையே நாம் நடை என்கிறோம். மொழி அமைப்பின் அடிப்படையில் எழுத்து, சொல், தொடர், வாக்கியம், உரை கோவை ஆகியவை இணைந்து நடை அமைப்பாக அமைகின்றன என்று நடையியல் விளக்கத்தை வ. ஜெயா விளக்குகிறார்.

தொல்காப்பியர் கூறியுள்ள அம்மை, அழகு, தோல், வண்ணம் போன்றவற்றையும் நன்னூலார் கூறியுள்ள குன்றக்கூறல் முதலிய பத்து வகை குற்றங்களையும் முப்பத்திரண்டு உத்தி வகைகளையும் நடை அமைப்பிற்குரிய இலக்கணமாகக் கொள்ளலாம்.

என்க்விஸ்ட் என்னும் அறிஞர் 'நடை என்பது எண்ணம் அல்லது கருத்து என்னும் கருவினைச் சுற்றி அமைந்துள்ள ஒரு கூடு' என்று கூறியுள்ளார். 'நுட்பம், எளிமை, நயம் என்னும் மூவகைப் பண்புகளே நல்ல நடையின் இயல்புகள்' என்கிறார் சாப்மென் என்னும் அறிஞர். மா.இராமலிங்கம் என்பவர் 'நல்ல நடை என்பது படிப்பவரைச் சலிப்பூட்டாமல் தன்னோடு இழுத்துச் செல்ல வேண்டும்' என்கிறார்.

நடை பற்றிய அகராதி விளக்கம்

'தனக்கே உரிய ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்த முறையினால் தனது கருத்துகளை ஓர் ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தும் முறையே நடை என்கிறது' சேம்பர்ஸ் அகராதி. 'அழகிய செஞ்சொற்களால் இனிமையாகவும் எளிமையாகவும் நுட்பமாகவும் கருத்தினை உணர்த்துவது நல்ல நடையாகும்' என்று வெப்ஸ்டர் அகராதி கூறுகிறது. நடை என்பது பேசுகின்ற, எழுதுகின்ற முறை என்றும் ஏதாவது ஒரு செயலைச் செய்கின்ற வகையில் குறிக்கும் சொல். குறிப்பாக இச்சொல் ஒரு கலைஞனின் சிறப்பு இயல்புகளை எடுத்துக்காட்டுமாறு அமையும் போது அச்சொல் வகையைக் குறிப்பிடும் அமைப்பே நடை என்று ஆக்ஸ்போர்டு ஆங்கில அகராதி கூறுகிறது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி பாஷையின் போக்கு என்று கூறுகிறது. தனக்கென ஏற்படுத்திக் கொண்ட முறை பாணி என்று நடை குறித்து தமிழ் அகராதி கூறுகிறது.

வாகட சங்கிரக சிந்தாமணியின் நடை

மருத்துவச் சுவடியான வாகட சங்கிரக சிந்தாமணி என்னும் ஓலைச்சுவடியானது குமரி மாவட்டம் குளச்சலுக்கு அருகில் உள்ள காரியா விளையைச் சேர்ந்த மிக்கேல் என்பவரால் எழுதப்பட்டது. ஏடுகளின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு ஏட்டின் இடப்பக்கத்திலும் தமிழ் எண்ணுருக்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஏட்டின் வலப்பக்கத்தில் பாடல் எண் தமிழ் எண்ணுருவில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு ஏட்டிலும் ஏழு மற்றும் எட்டு வரிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சீர், தளை, அடி எனப் பிரிக்கப்படாமல் உரைநடை வடிவத்தில் தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்டுள்ளன. நான்கு அடிகளைக் கொண்டதாய் எட்டுச் சீர்களை உடையதாக அமைந்துள்ளது.

இச்சுவடியில் இடம்பெற்றுள்ள மெய் எழுத்துகளில் புள்ளிகள் இடம்பெறவில்லை. ஒற்றைக் கொம்பு, இரட்டைக் கொம்பு ஆகியன வேறுபடுத்திக் காட்டாமல் சில இடங்களில் உள்ளன. பெரும்பாலான பாடல்கள் எதுகை நடையில் அமைந்தும் கடைசிச் சீர் அல்லது சொல் அல்லது அசை அடுத்த பாடலின் தொடக்கமாக அமைந்து அந்தாதி நடையிலும் வந்துள்ளன. கொச்சைச் சொற்களும் வடமொழிச் சொற்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. பாடல்களில் உவமைகளும் உருவகங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. அடைச்சொற்கள், தொகைச்சொற்கள், அளவைச் சொற்கள் மருத்துவ

கலைச்சொற்கள் போன்றன அமைந்து சிறந்த நடையை உடையதாக விளங்குகின்றது. பாடலின் முடிவில் ஏகார விசுதிச் சொற்கள் ஏவலுடன்தான் பெரும்பாலும் முடிவடைந்துள்ளன.

எதுகை

இரண்டாம் வழுவா வெழுத்தொன்றின் மாதே எதுகை (யாப்.உறு.16). அஃதொழித் தொன்றின் எதுகை யாகும் (Puliyur Kesigan, 1998). எதுகை முதல் வெழுத்தின் தளவோ டொத்தது என்கிறார் பல்காயனார். அடிதோறும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது அடி எதுகை ஆகும். சீர் தோறும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது சீர் எதுகை ஆகும். பெரும்பாலான பாடல்களில் நான்கு அடிகளும் ஒரே எதுகை பெற்று வந்துள்ளன. முதல் பாடலில் பூரணமாய், காரணமாய், வாரணமாய், ஆரணமாய் என்னும் அடி எதுகைச் சொற்கள் அமைந்து வந்துள்ளன.

மோனை

எழுவா வெழுத்தொன்றின் மோனை (யாப்.உறு.16), அடிதோறும் தலையெழுத் தொப்பது மோனை(தொல்.செய்.88). அடிதோறும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது அடிமோனை ஆகும். சில பாடல்களில் முதல் இரண்டு அடிகளும் ஒரே மோனை பெற்றும் மூன்று மற்றும் நான்காவது அடிகள் ஒரே மோனை பெற்றும் இரண்டு மூன்று நான்கு அடிகள் ஒரே மோனை பெற்றும் இரண்டு மற்றும் மூன்றாவது அடிகள் ஒரு ஒரே மோனை பெற்று வந்துள்ளன.

இயைபு

இறுதி இயைபு (யாப்.உறு.16), இறுவாய் ஒப்பினஃ தியைபென மொழிப (தொல்.செய்.92). அடிதோறும் இறுதியில் நின்ற எழுத்தாலும் சொல்லாலும் ஒன்றி வரத் தொடுப்பது இயைபு ஆகும் (Puliyur Kesigan, 1998). பெரும்பாலான பாடல்களில் இயைபு நயம் வந்துள்ளது. சான்றாக முதல் பாடலில் பாதம் என இறுதியில் அமைந்து இயைபு நயம் வந்துள்ளதைக் காணலாம்.

அந்தாதி

அந்த முதலாத் தொடுப்பது அந்தாதி (யாப்.உறு.16). இந்நூலில் பெரும்பாலான பாடல்கள் அந்தாதி நடையில் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகிறது. சான்றாக முதல் பாடலின் இறுதியில் காப்பாமே என்னும் சீரானது அடுத்த பாடலின் தொடக்கமாக காப்பான எனத் தொடங்குவதைக் காணலாம்.

வடமொழிச் சொற்கள்

பாடல்களில் சில இடங்களில் வடமொழி எழுத்துகள் தம் இயல்பு மாறாமலும் தமிழாக்கம் பெற்றும் இரு நிலையில் வந்துள்ளன.

- சாஸ்திரம்(பா.எ.51) - சாத்திரம்
- ரிஷிகள்(பா.எ.1) - முனிவர்கள்
- அக்ஷரம்(பா.எ.35) - எழுத்து
- உஷ்ணம்(பா.எ.37) - தூடு

இவ்வாறு வடமொழிச் சொற்கள் பாடல்களில் வடமொழி எழுத்துகளோடு இடம்பெற்றுள்ளன. சீவன்(27) தவசி(37) தசம்(7) ஈசன்(50) போன்ற சொற்கள் தமிழாக்கம் பெற்று வந்துள்ளன.

கொச்சைச் சொற்கள்

படிக்காத பாமர மக்கள் பேச்சு வழக்கில் சொற்களைச் சிதைத்துப் பேசுவர். இச்சொற்களைக் கொச்சைச் சொற்கள் என்பர். விரைவாகப் பேசுவதாலும் சொற்கள் கொச்சையாக அமைவது உண்டு. இச்சுவடியில் இச்சொற்கள் இடம் பெற்று இருப்பதைக் காணலாம்.

- வேர்வை(பா.எ.40) - வியர்வை
 காச்சி(பா.எ.60) - காய்ச்சி
 சிகப்பு(பா.எ.95) - சிவப்பு
 வென்னீர்(பா.எ.64) - வெந்நீர்
 வெண்ணை(பா.எ.89) - வெண்ணெய்

அடைச்சொற்கள்

பெயர், வினையைச் சிறப்பிக்க வரும் சொற்கள் அடைச் சொற்கள் எனப்படுகின்றன.

பொருள் முதல் ஆறாம் அடைசேர் மொழிஇனம்

உள்ளவும் இல்லவும் ஆம் இரு வழக்கினும்

என்று நன்னூல் குறிப்பிடுகிறது (Mayilainathar, 1995). அடைச் சொற்கள் பெயரடைச்சொற்கள் வினையடைச்சொற்கள் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. பெயரடைகள் பெயர்களைச் சிறப்பிக்கப் பயன்படுகிறது. இது பெயர்ச்சொற்களுக்கு அடையாக வருவதால் பெயரடைச்சொற்கள் என அழைக்கப்படுகிறது. நல்ல புறா(பா.எ.14), அரைத்த குடி மருந்து(பா.எ.55), உரைத்த பத்தியம்(பா.எ.91), உயர்ந்த சட்டி(பா.எ.63), சுருண்ட குகை(பா.எ.57).

வினையடைகள் வினைச்சொற்களைச் சிறப்பிக்கப் பயன்படுகிறது. இது வினைச்சொற்களுக்கு அடையாக வருவதால் வினையடைச்சொற்கள் என அழைக்கப்படுகிறது. தெளிவாய்ப் பார்த்து(பா.எ.56), துல்லியமாய்த் திறந்து(பா.எ.69), மெதுவாகத் திரட்டி(பா.எ.100).

தொகைச்சொற்கள்

வரையறுக்கப்பட்ட சொற்களை உள்ளடக்கிய ஒரு சொல்லே தொகைச்சொல் எனப்படும். இது பல கூறுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு சொல் ஆகும். திரி தோழங்கள்(பா.எ.4), பூதம்(பா.எ.5), பஞ்ச நாடி(பா.எ.10), தசவாயு(பா.எ.7), பத்து நாடி(பா.எ.6) என்பன போன்ற தொகைச்சொற்கள் பாடல் அடிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தொகைநிலைச் சொற்கள்

பண்புத்தொகை, வினைத்தொகை, வேற்றுமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை போன்ற தொகைநிலைச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. வண்ணம், வடிவம், சுவை, அளவு என்னும் பண்புகளைப் பெற்று வரும் பண்புத்தொகைச் சொற்கள் பாடல் வரிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. இளங்கனி(பா.எ.65), வெண்சீலை(பா.எ.78), கொடுந்தீ(பா.எ.38), சிறு காக்கை(பா.எ.43), செங்கல் தூள்(பா.எ.57), வெற்றிலைச் சாறு(பா.எ.71), பனைவெல்லம்(பா.எ.71), குருத்தோலை(பா.எ.77), குழிக்கல்(பா.எ.94) போன்ற இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைச் சொற்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

வினைத்தொகையானது காலத்தைக் கொண்டு வரும் என்பதை, வினையின் தொகுதி காலத்தியலும் (தொல்.எச்.19), காலம் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை(நன்.சொல்.364) என்று தொல்காப்பியமும் நன்னூலும் குறிப்பிடுகின்றன. செய்முறை(பா.எ.54), குடிநீர்(பா.எ.55), குடிமருந்து(பா.எ.55) போன்ற வினைத்தொகைச் சொற்களும் பாடல் அடிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.

எழுவாய் வேற்றுமைக்கும் விளி வேற்றுமைக்கும் இடையில் நிற்கும் ஐ முதலான ஆறு வேற்றுமை உருபுகளும் வெளிப்படாமல் மறைந்து நிற்கும் தொடர் மொழிகள் வேற்றுமைத் தொகையாகும்.

இரண்டு முதலாய் இடைஆறு உருபும்

வெளிப்படல் இல்லது வேற்றுமை தொகையே(நன்.சொல்.363)

நோயறிந்து(பா.எ.18), பிணியறிந்து(பா.எ.19), சட்டி மூடி(பா.எ.66), நாடி கண்டு(பா.எ.19) என்பன போன்ற இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைச்சொற்களும் பாம்பரணை வாலு(பா.எ.48), நாயுருவி மேற்தோல்(பா.எ.57), கொடுவேலிவேர்(பா.எ.81), நிழல் உலர்த்து(பா.எ.57), அடுப்பேற்றி(பா.எ.62) என்பன போன்ற ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொகைச் சொற்களும் மயில் சாயல்(பா.எ.17), தேவியுட மூலம்(பா.எ.2) என்பன போன்ற ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைச்சொற்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

அக்கினிமண்நீர்(பா.எ.5), வாதபித்தசிலேற்பனம்(பா.எ.5), நாதவிந்து(பா.எ.5), கால்கை(பா.எ.41), பால்நெய்(பா.எ.60), அந்திசந்தி(பா.எ.100) போன்ற உம்மைத் தொகைச்சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மருத்துவக் கலைச்சொற்கள்

ஓலைச்சுவடியானது மருத்துவச் சுவடி என்பதால் மருத்துவக் கலைச்சொற்கள் மிகுதியாக இடம் பெற்றுள்ளன. லேகியங்கள்(பா.எ.52), கஷாயம்(பா.எ.39), வாதம்(பா.எ.7), பித்தம்(பா.எ.7), கபம்(பா.எ.32), பத்தியம்(பா.எ.73), செயநீர்(பா.எ.52), பற்பம்(பா.எ.52) போன்ற மருத்துவக் கலைச்சொற்கள் காணப்படுகின்றன.

அளவைப் பெயர்களும் காலப் பெயர்களும்

தமிழர்கள் அன்றாட வாழ்வில் அளவைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர் இவ்வளவை முறைகள் தனித்துவம் வாய்ந்ததாக அமைகின்றன. பலம்(பா.எ.57), கழஞ்சு(பா.எ.65), குன்றி(பா.எ.73), விராகன்(பா.எ.78), படி(பா.எ.84), சாண்(பா.எ.93) போன்ற அளவைப் பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. கடிகை(பா.எ.47), நாழிகை(பா.எ.47), சாமம்(பா.எ.63), நாள்(பா.எ.70), தினம்(பா.எ.75) போன்ற காலப்பெயர்ச் சொற்களும் பாடலடிகளில் இடம் பெற்றுள்ளன.

உவமைத் தொடர்கள்

ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டு அழகுப்படுத்திக் கூறுவது உவமையாகும். புலவர் தான் சொல்ல எடுத்துக்கொண்ட பொருளை வேறு ஒரு பொருளுடனோ பல பொருள்களுடனோ அப்பொருளின் பண்பு, தொழில், பயன் என்பவற்றைக் காரணமாகக் கொண்டு இயைப்புபடுத்தி இரு பொருள்களுக்கும் இடையே உள்ள ஒப்புமை புலப்படும் படி உவமையைக் கையாளுவர். சிறப்பிக்கப்படுகின்ற பொருள் உவமேயம் என்றும் ஒப்புமைப் படுத்தப்படும் பொருள் உவமை என்றும் சொல்லப்படும். வாத நாடி கானகத்தில் மயில் போலும்(பா.எ.11), வாதமது சர்ப்பம் போலாம்(பா.எ.12), தரிசு வெட்டி காடறுத்துப் பயிர் செய்தார் போலே(பா.எ.40), தேகமெல்லாம் தீப்போலாகும்(பா.எ.38) போன்ற உவமைத் தொடர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

உருவகத் தொடர்கள்

உவமையாக உள்ள பொருளுக்கும் உவமிக்கப்படும் பொருளுக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டை நீக்கி அவை இரண்டும் ஒன்றே என்னும் உள்ளுணர்வு தோன்றுமாறு ஒற்றுமைப்படுத்திக் கூறுவது உருவகம் ஆகும்.

உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை யொழிவித்
தொன்றென மாட்டினஃ துருவக மாகும்(தண்டி.36)

துருசமென்ற பித்தம்(பா.எ.11), அகாரமென்ற அட்சரம்(பா.எ.25), தங்கமென்ற தேகம்(பா.எ.48) போன்ற உருவகத் தொடர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

முடிவுரை

வாகட சங்கிரக சிந்தாமணி ஓலைச்சுவடியின் நடை அமைப்பில் எதுகை, மோனை, இயைபு, அந்தாதி, வடமொழிச் சொற்கள், கொச்சைச் சொற்கள், அடைச் சொற்கள், தொகைச்சொற்கள், தொகைநிலைச் சொற்கள், மருத்துவக் கலைச்சொற்கள், அளவைப் பெயர்கள், காலப் பெயர்கள், உவமைத் தொடர்கள், உருவகத் தொடர்கள் போன்றன சிறப்பாக அமைந்துள்ளதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கின்றது.

References

Mayilainathar, (1995) Nannool Urai, Uoo. Ve. Sa. Noolnilayam, Chennai, India.

Puliyur Kesigan, (1998) Tolkappiyam, Paari Nilayam, Chennai, India

Senavarayar, (1962) Tolkappiyam Sollathikaram, The South India Saiva Siddhanta Publishing Society Ltd, Tirunelveli, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Authors 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License